

Domnul Hristos îl înlănțuie pe vrăjmaș

Domnul Hristos a primit să moară pentru a scoate sufletele din iad. Și-a ales apostoli și i-a învățat cum să propovăduiască oamenilor legea și să-i învețe rugăciunile. Dar când S-a dus la iad, vrăjmașul pregătise niște fiare ca să-L închidă. L-a poftit să Se așeze pe scaunul cu cătușe. Dar Domnul Hristos a început să spună rugăciunile: *În numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Dub. Amin! Tatăl nostru...* La cel dintâi cuvânt, fiarele au început să se închidă și, când a terminat de spus rugăciunile, a fost și vrăjmașul închis pe veci!¹

Paznicii Sfântului Mormânt și ouăle roșii

Domnul Iisus Hristos, înainte de a fi răstignit, le-a spus multora că va învia a treia zi. Cei care L-au prins știau bine aceasta. De aceea, după ce Domnul a fost înmormântat, au pus păzitori lângă mormânt ca nu cumva Sfinții Apostoli sau alți ucenici ai Săi să vină noaptea și să fure trupul, apoi să zică că Hristos a înviat.

Paznicii, voind să-și facă cum trebuie datoria, și-au umplut sânul cu pietre rotunde pentru ca, dacă se apropie cineva de mormânt, să-l fugărească cu pietre.

Când s-a pogorât îngerul Domnului și s-a apropiat ca să răstoarne piatra de pe mormânt, îndată și-au băgat mâinile în sân să scoată pietrele, dar ele s-au prefăcut în ouă roșii, iar ei au împietrit așa.

Se spune că paznicii au rămas împietriți și stau și astăzi așa, iar când e lună nouă, se fac tineri, iar la lună veche,

¹ Apud Elena Niculiță-Voronca, vol. 1, *op. cit.*, p. 254.

bătrâni. Și de atunci ar fi datina de a face ouă roșii de Sfintele Paști.¹

La păzirea mormântului Mântuitorului

Cică în noaptea cea dintâi după ce Domnul Hristos a fost pus în mormânt, paznicii i-au poruncit bucătarului să le facă de mâncare: pâine albă de grâu, ouă fierte și ciorbă de cocoș. Când au fost gata cele cerute, s-au adunat străjerii într-o casă și s-au așezat la masă fără grijă. Dar n-au apucat bine să mănânce, că a intrat mai-marele lor înăuntru și le-a zis pe ton răstit:

– Cum de nu stați să păziți mormântul, după cum vi s-a poruncit? Niciunui dintre voi nu i-a plesnit prin minte că peste noapte poate să vină cineva și să fure trupul lui Iisus? Atunci, ucenicii Săi o să se laude că Iisus a înviat!

La aceste vorbe, străjerii au început să râdă cu dispreț, iar unul dintre ei zise:

– Când va răsări din pâinea asta grâu, când vor ieși din ouăle astea pui și va învia cocoșul din strachină, atunci va învia Iisus!

Însă nici nu a apucat să-și termine vorba, că, deodată, a răsărit grâu din pâine, din ouăle fierte au ieșit pușori, iar bucățelele de carne fierte s-au adunat la loc și a înviat cocoșul, care a dat din aripi, stropindu-i pe toți cu zeamă pe față și umplându-i de pistrui.²

¹ Repovestită după Simeon Florea Marian, *Sărbătorile la români*, vol. 1, ed. cit., p. 132.

² Repovestită după Simeon Florea Marian, *Sărbătorile la români*, vol. 1, ed. cit., p. 158.

*Maria Magdalena
plânge la mormântul Domnului*

Povestea zice că, după ce Domnul Hristos a fost răstignit, Sfânta Maria Magdalena mergea în fiecare zi la mormânt și, plângând, îl stropea cu uleiuri îmbălsămate, căci îi era mai drag ca sufletul. În fiecare seară și dimineață îl stropea, după cum era datina. Dar ce să vezi: după ce pleca Sfânta, veneau niște musculițe cu aripi vinete care sugeau tot uleiul și se ungeau pe aripi, ca să miroasă frumos și ele.

Aflând cele întâmplate, Sfânta Maria Magdalena a căzut în genunchi la mormântul Domnului și, plângând de ți se rupea inima, a zis:

– Dumnezeu să vă pedepsească cum va ști el mai rău, că mare batjocură ați făcut mormântului Fiului Său! Uleiurile cele parfumate pe care le-ați furat să se preschimbe în duhoare, iar trupul vostru, care a mirosit frumos până acum, să miroasă așa de urât, încât nimeni să nu vă poată suferi!

Și așa s-a întâmplat, căci musculițele cele vinete, căței-de-turbă sau căteii-frasinilor, miros îngrozitor.¹

*Maica Domnului
așază ouăle la piciorul crucii*

Alții cred că povestea ouălor roșii este alta. Cică Maica Domnului, auzind că Fiul său este răstignit pe cruce, a luat o coșarcă cu ouă ca s-o ofere celor care Îl chinuiau, rugându-i cu lacrimi să aibă milă de suferința Lui. Dar ei au râs și L-au chinuit mai tare. Atunci, Sfânta Fecioară s-a dus

¹ Repovestită după Simeon Florea Marian, *Insectele în limba, credințele și obiceiurile românilor*, Institutul de Arte Grafice „Carol Göbl”, București, 1904, p. 80.

lângă cruce și a așezat la piciorul ei coșul, pentru ca ea să poată plânge în voie. Stropii de sânge care picurau din trupul răstignit al Domnului au curs inegal peste ouă: unele arătau pestriț, altele arătau ca vopsite. Mântuitorul, aruncându-Și privirile în jos, le-a zărit și a spus:

– De acum înainte să faceți și voi ouă roșii și pestrițe de Paști, ca să vă amintiți de Răstignirea Mea.¹

Ouăle se fac roșii întru adevărarea Învierii

După Învierea Mântuitorului, o precupeață stătea în piața din Ierusalim, cu două coșuri cu ouă de vânzare. Un cumpărător a trecut pe acolo și i-a strigat cu bucurie:

– Hristos a înviat!

– Ce tot îndruți acolo? i-a răspuns precupeața. O mai învia Hristos când s-or face din ouăle astea albe ouă roșii!

N-a apucat să-și termine vorba, că toate ouăle din coș au devenit roșii. De atunci, pare-se, a rămas datina să se înroșească ouă pentru Sfintele Paști.²

Legenda lui Simon Cireneul

Cică Apostolul Simon s-a dus într-o zi să-și cultive ogorul, luând în traistă, ca merinde, o bucată de pâine și câteva ouă. Pe drum, s-a întâlnit cu Mântuitorul, Care Își ducea crucea cu mare greutate, slăbit cum era de oboseală. Plin de milă, Simon a luat crucea de pe umerii Domnului și a dus-o el până în dreptul ogorului său, apoi I-a înapoiat-o lui Iisus.

¹ *Ibidem*, pp. 38-39.

² *Ibidem*, pp. 38.

După ce a lucrat ce a lucrat, obosit și flămând, s-a așezat să îmbuce câte ceva. Când colo, în traistă a găsit, în loc de pâine, o pască, iar în locul ouălor albe, niște ouă roșii de toată frumusețea!

Simon a povestit această minune nevastei și cunoscuților, care s-au minunat de așa semn ceresc. De atunci se fac la Înviere pască și ouă roșii.¹

Domnul Hristos coboară în iad și eliberează dreptii

Când Dumnezeu a făcut lumea, i-a spus necuratului să facă el pământul și casa, căci El Însuși îl va face pe om. I-a promis că, pentru munca lui, îl va face stăpânul lumii. Dar cum nu se poate să fie decât un tată la copii, nu poate fi decât un Dumnezeu pe lume.

De ciudă că nu a fost înscăunat, vrăjmașul a făcut o fântână adâncă, gândind că acolo Îl va închide pe Domnul Hristos când va veni. Căci el voia să fie singur stăpânitor peste lume, nu-i era destul că, după moarte, îi lua și pe vinovați, și pe nevinovați și-i muncea în iad, de nu mai încăpeau!

Când Domnul Hristos a coborât la iad, vrăjmașul L-a îndemnat să intre în fântână, dar Domnul i-a răspuns să intre el primul și să-I arate cum. Necuratul a intrat, iar Domnul a suflat și l-a închis acolo.

– M-ai închis aici, dar nu e drept; nu am și eu dreptul la jumătate de împărăție, ca și Tine?

¹ Ion-Aurel Candrea, *Lumea basmelor*, Editura Paideia, București, 2001, p. 38.

– Vei avea parte la sfârșitul lumii. Atunci, treizeci de ani ai să fii numai tu stăpân.

A deschis Domnul iadul și au ieșit sufletele șapte zile și șapte nopți, atât a durat până s-a golit iadul. Și acum e gol.

Vrăjmașul s-a mâniat și a strigat:

– Cum, pe cei buni Ți i-ai luat pe toți, iar mie mi i-ai lăsat doar pe calici?

– N-avea grijă – i-a răspuns Dumnezeu – că toți cei mari și bogați au să fie ai tăi, iar săracii ai Mei!

Asta pentru că bogații înșală, sunt mândri și nemilostivi.¹

Să luăm aminte...

Episodul atât de emoționant al căutării Fiului de către Maica Domnului se crede că își are originea într-un text apocrif numit *Visul Maicii Domnului*, cunoscut de toate popoarele creștine din cele mai vechi timpuri. Se cunosc versiuni latine, siriace, copte, arabe și grecești. La noi a fost atât de apreciat, încât, într-o vreme, țărani evlavioși îl citeau în fiecare seară, pentru a fi feriți de rele, după recomandarea din final. Textul are următorul conținut: Maica Domnului adoarme în Bethleem; Domnul Hristos o trezește și află că a visat că El a fost răstignit, chinuit, adăpat cu oțet, împuns cu sulița etc. Apoi că Domnul a coborât la iad: „În iad Te-ai pogorât și ușile cele de aramă le-ai zdrobit, pe Adam și pe Eva scoțându-i afară. A treia zi ai înviat și Te-ai înălțat la ceruri.”²

¹ Repovestire după Tony Brill, *Legendele cosmosului*, loc. cit., pp. 32-33.

² Apud N. Cartoian, *op. cit.*, p. 127.